

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KLAIPĖDOS APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2026 m. kovo 9 d. Nr. 21RE2-98 (AG2-39/17-2026)
Klaipėda

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Klaipėdos apygardos skyrius (toliau – ir Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Marinos Adomaitės (posėdžio pirmininkė ir pranešėja), Vilijos Astrauskienės ir Ingos Drašutavičienės, sekretoriaujant Margaritai Žiobakaitei, dalyvaujant pareiškėjui X. Y.,

2026 m. kovo 5 d. viešame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotoliniu būdu išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo X. Y. patikslintą skundą atsakovui Policijos departamentui prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos dėl Policijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos Viešosios tvarkos biuro sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė :

Komisijoje 2026 m. vasario 9 d. rezoliucija priimtas nagrinėti pareiškėjo X. Y. patikslintas skundas atsakovui Policijos departamentui prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – ir Policijos departamentas), kuriuo prašoma:

1. Panaikinti Policijos departamento 2026 m. sausio 16 d. atsakymą Nr. 5-S-1978 (pastaba, Policijos departamento Viešosios tvarkos biuro 2026 m. sausio 16 d. raštas Nr. 5-S-1978 „Dėl kreipimosi dėl šaudyklos, veikiančios (*duomenys neskelbtini*) kraštovaizdžio draustinio teritorijoje, teisėtumo priežiūros“, toliau – ir Sprendimas) kaip nepakankamai motyvuotą ir neišsamų.

2. Įpareigoti Policijos departamentą per Komisijos nustatytą terminą iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2025 m. lapkričio 5 d. kreipimąsi (pastaba, pareiškėjo Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijai, Valstybinei saugomų teritorijų tarnybai prie Aplinkos ministerijos, Lietuvos Respublikos Seimo Aplinkos apsaugos komitetui 2025 m. lapkričio 5 d. pateiktas kreipimasis „Dėl šaudyklos, veikiančios (*duomenys neskelbtini*) kraštovaizdžio draustinio teritorijoje, teisėtumo peržiūros“, toliau – ir Skundas) ir priimti naują sprendimą, pašalinant esminius motyvavimo ir faktinių aplinkybių nustatymo trūkumus, t. y. naujame sprendime turi būti aiškiai atskleistas faktinis ir teisinis pagrindas, įskaitant:

2.1. kokie faktiniai duomenys buvo surinkti ir kokiais dokumentais remtasi, sprendžiant dėl leidimo taikymo faktinei veiklai;

2.2. motyvuotas pasisakymas dėl Skunde nurodytų esminių aplinkybių (įskaitant faktinės veiklos vykdymą keliuose gretimuose sklypuose, infrastruktūrą ir veiklos pobūdį), paaiškinant, kodėl šios aplinkybės laikomos reikšmingomis arba nereikšmingomis sprendžiant dėl leidimo taikymo faktinei veiklai;

2.3 patikrinimo, atlikto 2026 m. sausio 8 d. apimtis (tikrinta teritorija ir tikrinti objektai) bei paaiškinimas, kaip patikrinimo išvados susijusios su pareiškėjo nurodytais teritorijos ir faktinės veiklos apimties klausimais;

2.4. jeigu Policijos departamentas mano, kad dalies pareiškėjo nurodytų aplinkybių vertinimas priskirtinas kitų institucijų kompetencijai, – aiškus nurodymas, kokioms institucijoms ir koku pagrindu klausimai perduodami (ar buvo perduoti), ir kaip tai reikšminga priimant galutinį sprendimą dėl leidimo taikymo faktinei veiklai;

2.5. jeigu pakartotinio nagrinėjimo metu būtų nustatyta, kad faktinė veikla neatitinka leidimo apimties ar sąlygų (teritorijos, infrastruktūros ar veiklos pobūdžio požiūriu), – aiškus nustatytų aplinkybių konstatavimas ir motyvuotas nurodymas, kokiose teisės aktuose numatytos atsakovo kompetencijoje esančios priemonės taikomos ir (ar) kokių klausimų nagrinėjimas perduodamas kitoms kompetentingoms institucijoms, nurodant perdavimo pagrindą.

Pareiškėjas skunde nurodo, kad Sprendimas yra nepakankamai motyvuotas ir neišsamus, nes jame neįvertintos esminės pareiškėjo Skunde nurodytos faktinės aplinkybės, kurios lemia, ar leidimas apskritai taikytinas faktinei veiklai.

Paaiškina, kad pareiškėjo tėvui priklauso du žemės sklypai, unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*) ir Nr. (*duomenys neskelbtini*). Šie sklypai yra nutolę per kelis šimtus metrų nuo sklypų, kuriuose faktiškai vykdoma šaudymo veikla. Pareiškėjas reguliariai lankosi šiuose sklypuose, pareiškėjo šeima juos naudoja poilsiui bei ūkio reikmėms, todėl galimas šaudyklos veiklos poveikis nėra teorinis ar abstraktus. Pareiškėjas naudojasi Šušvės kraštovaizdžio draustinio teritorija poilsiui, taip pat Šušvės upe rekreaciniais tikslais. Nuolat lankosi draustinio vietose prie Šušvės upės ir juda pėsčiųjų maršrutais palei upę bei pačia upe, todėl šaudymo veikla besiribojančiuose su upe sklypuose tiesiogiai veikia pareiškėjo galimybę saugiai ir pilnavertiškai naudotis šia teritorija, kelia realų pavojų pareiškėjo teisėtiems interesams (saugiam poilsiui, judėjimui, buvimui gamtoje) ir neigiamai veikia šios saugomos teritorijos naudojimą pagal paskirtį.

Pareiškėjas materialinį teisinį suinteresuotumą grindžia objektyviai egzistuojančiais interesais, kuriems įtaką daro šaudyklos veikla ir jos priežiūros bei kontrolės nepakankamumas. Teigia, kad Sprendimas nėra tik abstraktus informacinis atsakymas – jis susijęs su realiu veiklos teisėtumo ir priežiūros klausimu, kuris turi tiesioginę reikšmę pareiškėjo teisėtiems interesams ir jų apsaugai. Pareiškėjas skunde nurodo keltus, bet Policijos departamento neįvertintus klausimus (esminius trūkumus):

1. Neaiški leidimo apimtis teritorijos (ploto) požiūriu. Paaiškina, kad Skunde nurodoma, kad šaudymo veikla vykdoma ne viename sklype: pagrindinė šaudykla siejama su sklypu Nr. (*duomenys neskelbtini*), tačiau šaudymo infrastruktūra (įskaitant šaudymo bokštus ir šaudymo vietas atvirose teritorijose) yra ir kituose gretimuose sklypuose. Minėtas aplinkybes patvirtina REGIA (Registrų centro sukurtas ir vystomas geoinformacinės aplinkos žemėlapis REGIA) žemėlapių ekrano vaizdai, kuriuose identifikuojami atskiri sklypai, kuriuose faktiškai vykdoma šaudyklos veikla, o dalyje jų aiškiai matomi infrastruktūros elementai (pastatai, šaudymo bokšteliai ir pan.). Sprendime nepaaiškinta, ar buvo nustatyta, kokią konkrečią teritoriją (sklypus, ribas, plotą) apima 2011 m. leidimas Nr. (*duomenys neskelbtini*) ir 2019 m. patikslintas leidimas Nr. (*duomenys neskelbtini*), taip pat neatskleista, ar buvo vertinta faktinės veiklos atitiktis leidimo teritorinei apimčiai ir sąlygoms.

2. Argumentas dėl reikalavimo atlikti poveikio aplinkai vertinimą (toliau – ir PAV), pateiktas formaliai ir neatsako į „dabar vykdomos veiklos“ teisėtumo klausimą. Atsakovas iš esmės apsiribojo teiginiu, kad 2011 m. PAV nebuvo privalomas. Tačiau ginčo esmė yra platesnė: ar šiuo metu faktiškai vykdoma veikla (teritorijos apimtimi, intensyvumu, infrastruktūra ir paslaugomis) atitinka tai, kas buvo leista, ir ar Policijos departamentas turi pakankamą faktinį pagrindą teigti, kad leidimas taikytinas faktinei veiklai. Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – ir

VAĮ) 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktais, pažymi, kad minėtos įstatymo nuostatos aiškiai reikalauja nurodyti teisinį ir faktinį pagrindą bei motyvus.

3. Žemės naudojimo paskirtis ir suderinamumas su šaudyklos veikla. Vadovaudamasis viešais duomenimis (REGIA, NŽT (Nacionalinės žemės tarnybos prie Aplinkos ministerijos) žemėlapiais, nurodė, kad žemės sklypų, kuriuose įrengta šaudykla ir (ar) vykdoma šaudymo veikla, pagrindinė paskirtis nurodoma kaip žemės ūkio, o teritorijų planavimo dokumentuose šioje vietoje nėra aiškiai numatyta komercinė ar rekreacinė zona, todėl kyla pagrįstų abejonų dėl veiklos suderinamumo su žemės naudojimo režimu. Sprendime nėra jokio vertinimo, ar leidimo taikymas faktinei veiklai yra suderinamas su žemės naudojimo režimu, taip pat nepaaiškinta, ar (ir kaip) Policijos departamentas, išduodamas ar patikslindamas leidimą, vertino, kad veikla vykdoma teisėtoje vietoje ir teisėtomis sąlygomis.

4. Pareiškėjas pažymi, kad viešai prieinamoje šaudyklos interneto svetainėje nurodomos įvairios šaudymo pramogos, įskaitant ir „šaudymą iš kovinių ginklų“. Nors ši aplinkybė nebuvo atskirai išskirta Skunde, tokio pobūdžio aplinkybės yra reikšmingos vertinant, ar Policijos departamentas apskritai atliko faktinės veiklos pobūdžio analizę ir, ar Skundžiamame sprendime pateikė pakankamą faktinį pagrindą išvadai dėl leidimo taikymo faktinei veiklai. Sprendime nėra jokių duomenų, kad Policijos departamentas būtų vertinęs faktinį šaudyklos veiklos pobūdį ir apimtį (įskaitant viešai prieinamą informaciją apie teikiamas paslaugas), todėl Sprendimas abstraktus ir nepatikrintas ginčo esmės požiūriu.

Pareiškėjas Sprendimo motyvavimo ir išsamumo trūkumus grindžia teiginiais, kad Sprendimas apsiriboja dviem tezėmis: 1) 2011 m. leidimo išdavimo metu PAV nebuvo privalomas, 2) 2026 m. sausio 8 d. patikrinimo metu nenustatyta pažeidimų, susijusių su šaudyklos eksploatavimo saugumu. Pareiškėjo manymu, toks atsakymas neatskleidžia Sprendimo faktinio ir teisinio pagrindo ginčo esmėje, nes jame neįvertintos ir neapartotos pareiškėjo Skunde nurodytos aplinkybės. Sprendime nėra paaiškinta: kokią teritoriją (sklypus, ribas, plotą) apima leidimas (pareiškėjas nurodo veiklą keliuose gretimuose sklypuose); ar buvo vertinta faktinės veiklos atitiktis leidimo sąlygoms ir apimčiai; kokią teritoriją apėmė 2026 m. sausio 8 d. patikrinimas ir ar jis apėmė visas faktines šaudymo vietas.

Pareiškėjas pažymi, kad patikrinimas vyko 2026 m. sausio 8 d., darbo dieną (ketvirtadienį), kai veiklos intensyvumas gali būti mažesnis nei savaitgaliais, tuo tarpu pati šaudykla viešai nurodo, kad šaudymo treniruotės organizuojamos savaitgaliais nustatytu laiku. Patikrinimas vyko gilią žiemą, esant žemai lauko temperatūrai ir gausiam sniegui, kai patekimas į atskiras atviros teritorijos vietas ir objektyviai įvertinti visus sklypuose esančius statinius / objektus bei faktinę veiklos apimtį gali būti sudėtingas. Teigia, kad analogišką vertinimą pateikė Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos (toliau – ir VTPSI) Vidurio Lietuvos statybos valstybinės priežiūros departamentas 2026 m. sausio 30 d. atsakyme, nurodydamas, kad dėl sudėtingų oro sąlygų, žemos temperatūros ir gausaus sniego negalima objektyviai įvertinti statinių / objektų ir todėl numatoma atlikti patikrinimą vietoje pagerėjus oro sąlygoms, o skundo nagrinėjimo terminas pratęsiamas iki 2026 m. kovo 3 d. Šios aplinkybės patvirtina, kad vien 2026 m. sausio 8 d. patikrinimo faktas, neatskleidžiant patikrinimo apimties ir atlikimo sąlygų, savaime negali būti laikomas pakankamu faktiniu pagrindu išvadai dėl faktinės veiklos atitikties leidimo apimčiai ir sąlygoms. Todėl vien patikrinimo atlikimas darbo dieną, neatskleidžiant patikrinimo apimties (tikrinta teritorija, objektai) ir nepateikiant duomenų, kaip šio patikrinimo išvados susijusios su pareiškėjo nurodytais teritorijos ir veiklos apimties klausimais, nesudaro pakankamo faktinio pagrindo išvadai, kad faktinė veikla atitinka leidimo apimtį.

Pareiškėjo manymu, Sprendimas neatitinka VAĮ reikalavimų dėl sprendimo motyvavimo ir išsamumo. Teigia, kad teismų praktikoje laikomasi pozicijos, kad esminiai motyvavimo trūkumai sudaro pagrindą administracinį aktą panaikinti.

Pareiškėjas Komisijos posėdžio metu prašė tenkinti patikslintą skundą jame ir posėdžio metu išdėstytų argumentų pagrindu.

Komisijoje gautas atsakovo atsiliepimas, kuriuo su pareiškėjo patikslintu skundu nesutinka ir prašo patikslintą skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime nurodoma, kad Sprendimas buvo parengtas atsakovo kompetencijos ribose, įvertinus Aplinkos apsaugos agentūros 2025 m. gruodžio 15 d. rašte Nr. (30-2)-A4E-12702 „Dėl pateikto kreipimosi“ su priedais (toliau – ir 2025 m. gruodžio 15 d. raštas) pateiktą informaciją.

Atsakovas paaiškina, kad teisės aktuose nėra numatyta, kad policijos įstaiga, prieš išduodant leidimą eksploatuoti tirą ar šaudyklą, turi nustatyti žemės sklypo, kuriame planuojama tokia veikla, naudojimo paskirtį. Todėl skundo teiginiai, kad VšĮ „Y“ vykdoma šaudyklos veikla gali kelti pavojų aplinkinių asmenų saugumui ar riboti kitų asmenų teises, turi būti laikomi nepagrįstais.

Atsakovas teigia, kad šaudyklos licencija Nr. *(duomenys neskelbtini)* eksploatuoti tirus šaudyklas išduota 2010 m. gruodžio 7 d., o leidimas eksploatuoti tirą, šaudyklą Nr. *(duomenys neskelbtini)* išduotas 2011 m. vasario 3 d. Šaudykla iki šiol veikia pagal išduotą nurodytą licenciją ir leidimą. Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo įstatymo (toliau – PAVĮ) redakcijos, galiojusios licencijos ir leidimo išdavimo metu, 3 straipsnio 1 dalies 2 punkto nuostatomis, teigia, kad PAV objektas yra planuojama ūkinė veikla, kuri dėl savo pobūdžio, masto ar numatomos vietos ypatumų gali daryti reikšmingą poveikį aplinkai ir ši veikla yra įrašyta į planuojamos ūkinės veiklos, kuriai turi būti atliekama atranka dėl PAV, rūšių sąrašą. PAVĮ 2 priedo „Planuojamos ūkinės veiklos, kuriai turi būti atliekama atranka dėl poveikio aplinkai vertinimo, rūšių sąrašas“ 12 punkte „Turizmas ir laisvalaikis“ nurodytame sąrašė, šaudyklų veikla nėra nurodyta. PAV būtinybė šaudykloms, kurių plotas 1 ha ar didesnis, atsirado nuo 2017 m. lapkričio 1 d. įsigaliojusios PAVĮ redakcijos 2 priedo 12 punkto „Turizmas ir laisvalaikis“ 4 papunktyje (teminių parkų (pvz., zoologijos sodų, golfo laukų, teniso kortų, šaudyklų ir pan.), kurių plotas 1 ha ar didesnis, įrengimas). Kadangi iki šaudyklos licencijos Nr. *(duomenys neskelbtini)* eksploatuoti tirus, šaudyklas ir leidimo eksploatuoti šaudyklą Nr. *(duomenys neskelbtini)* išdavimo galiojusoje PAVĮ nebuvo numatyta poveikio aplinkai vertinimo dėl šaudyklų veiklos būtinybė, atsakovo manymu, šaudyklos vykdomai veiklai PAV neturėjo būti atliekamas. Paaiškina, kad Policijos departamento pareigūnai, 2026 m. sausio 8 d. tikrindami 2025 m. gruodžio 15 d. rašte nurodytą informaciją, atliko šaudyklos, esančios *(duomenys neskelbtini)*, patikrinimą. Patikrinimo metu dalyvavo ir šaudyklos direktorius Y. Y. Patikrinimas buvo atliktas policijos kompetencijos ribose. Patikrinimo metu buvo tikrinamas šaudyklos atitikimas Aprašo IV skyriaus „Šaudyklų įrengimo reikalavimai“ nuostatomis. Atkreipia dėmesį, kad teisės aktuose nenumatyta, kad tretiesiems asmenims, nesusijusiems su vykdoma veikla ir jos patikrinimu, turi būti teikiami duomenys apie atliktų patikrinimų rezultatus.

Atsakovo manymu, pareiškėjo patikslintame skunde pateikta subjektyvi ir faktiniais duomenimis nepagrįsta pareiškėjo nuomonė negali būti pagrindu ribojant šaudyklos veiklą. Teigia, kad Policijos departamentas, vykdydamas jam pavestas funkcijas, pagal savo kompetenciją tinkamai taikė teisės normas ir priėmė pagrįstą bei teisėtą Sprendimą, kurį naikinti patikslintame skunde nurodytais motyvais nėra jokio pagrindo.

Atsakovo atstovas į Komisijos posėdį neatvyko, elektroninių ryšių priemonėmis neprisijungė. Apie Komisijos posėdžio vietą ir laiką pranešta tinkamai. Atsiliepime nurodė, kad prašo bylą nagrinėti Policijos departamento atstovui nedalyvaujant.

Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 14 straipsnio 6 dalyje numatyta, jog bylos šalių ir (ar) jų atstovų neatvykimas į administracinių ginčų komisijos posėdį, jeigu jiems buvo apie tai tinkamai pranešta, nėra kliūtis nagrinėti skundą (prašymą) ir priimti sprendimą. Vadovaujantis minėta nuostata, byla išnagrinėta atsakovo Policijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos atstovui nedalyvaujant.

Patikslintas skundas atmestinas.

Byloje kilo ginčas dėl Policijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos Viešosios tvarkos biuro 2026 m. sausio 16 d. sprendimo Nr. 5-S-1978 „Dėl kreipimosi dėl šaudyklos, veikiančios (*duomenys neskelbtini*) kraštovaizdžio draustinio teritorijoje, teisėtumo priežiūros“ teisėtumo ir įpareigojimo atlikti veiksmus pagrįstumo.

Nagrinėjamoje byloje nustatyta, jog pareiškėjas Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijai, Valstybinei saugomų teritorijų tarnybai prie Aplinkos ministerijos, Lietuvos Respublikos Seimo Aplinkos apsaugos komitetui 2025 m. lapkričio 5 d. pateikė kreipimąsi „Dėl šaudyklos, veikiančios Šušvės kraštovaizdžio draustinio teritorijoje, teisėtumo peržiūros“ (minėta, toliau – ir Skundas). Skunde pareiškėjas nurodė, kad šaudykla įrengta adresu (*duomenys neskelbtini*). Ją eksploatuoja juridinis asmuo VŠĮ „X“, reg. Nr. (*duomenys neskelbtini*), direktorius Y. Y. Pagrindinė šaudykla yra įrengta žemės sklype (kadastro Nr. (*duomenys neskelbtini*)), patenkančiame į (*duomenys neskelbtini*) kraštovaizdžio draustinio teritoriją (Dubysos regioninio parko dalį), todėl jos veiklai taikomi Specialiųjų žemės naudojimo sąlygų, Saugomų teritorijų ir kiti aplinkosauginiai apribojimai. Atkreipė dėmesį, kad šaudymas vyksta ne tik minėtame sklype, bet ir aplinkiniuose žemės sklypuose – įvairūs šaudymo bokštai įrengti mažiausiai trijuose vienas su kitu besiribojančiuose sklypuose. Pažymėjo, jog šaudymo veikla vykdoma ne tik uždaroje šaudyklos patalpose, bet ir atvirose teritorijose, todėl šūviai sklinda dideliu atstumu, sukeldami itin stiprų triukšmą bei realų pavojų tiek aplinkiniams gyventojams, tiek Dubysos regioninio parko lankytojams. Nurodė, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1997 m. gruodžio 29 d. nutarime Nr. 1486 „Dėl naujų draustinių įsteigimo ir draustinių sąrašų patvirtinimo“ patvirtintuose valstybinių kraštovaizdžio draustinių sąrašuose pateikiami draustinių pavadinimai ir tipai, tarp jų ir Šušvės kraštovaizdžio draustinis. Paaikšino, kad papildomai oficialus įrašas bei žemėlapyje aiškiai pažymėta apsaugos zona yra pateikiami Valstybinės saugomų teritorijų tarnybos portale saugoma.lt prie konkrečios teritorijos. Sklypai, kuriuose faktiškai vykdoma šaudymo veikla, kuriuose yra išstatyti įvairūs šaudymui skirti pastatai, yra būtent pažymėtoje saugomoje teritorijoje (koordinatės: (*duomenys neskelbtini*)). Teigė, kad žemės sklypų, kuriuose įrengta šaudykla, taip pat gretimų žemės sklypų paskirtis yra „žemės ūkio“, rekreacinė ar komercinė zona bendrajame plane nenustatyta. Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos žemės įstatymo 21 straipsnio 1 dalimi ir 22 straipsnio 2 dalimi, teigė, kad žemės savininkai ir naudotojai privalo naudoti žemę pagal nustatytą paskirtį ir negali jos naudoti komercinei ar kitokiai veiklai be paskirties keitimo nustatyta tvarka. Kadangi šaudykla įrengta žemės ūkio paskirties žemėje, o teritorijų planavimo dokumentuose nenumatyta komercinė ar rekreacinė zona, tokia veikla pažeidžia Žemės įstatymo nuostatas ir laikytina žemės naudojimu ne pagal paskirtį. Žemės naudojimo reikalavimų pažeidimas yra ir administracinio pobūdžio nusižengimas, vadovaujantis Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso 261 straipsniu. Be to, žemės sklypams taikomi ribojimai, skirti kraštovaizdžio draustiniams, nes jie patenka į Šušvės kraštovaizdžio draustinio teritoriją.

Pareiškėjas nurodė, kad dažnai lankosi Šušvės kraštovaizdžio draustinio apylinkėse. Pareiškėjo šeimos nariams priklauso žemės sklypai, besiribojantys su minėto draustinio teritorija ir esantys netoliese žemės sklypo, kuriame yra vykdoma, pareiškėjo nuomone, neteisėta šaudymo veikla. Dėl šioje teritorijoje veikiančios šaudyklos patiriamas nuolatinis didelis triukšmas, juntamas net kelių kilometrų spinduliu, todėl draustinyje tapo nesaugu ir nemalonu būti. Teigė, kad šaudymas vyksta nuo ankstyvo ryto iki vėlyvo vakaro (nepaisant to, jog oficialiai šaudykla nurodo dirbanti savaitgaliais nuo 10 iki 15 val.). Atkreipė dėmesį, kad šaudykla įrengta vos 300 metrų nuo artimiausių (*duomenys neskelbtini*) k. gyvenamųjų namų (*duomenys neskelbtini*) ir (*duomenys neskelbtini*) gatvėse (iš viso daugiau kaip dešimt namų ūkių). Šūvių garso lygis tokiaime atstume viršija Pasaulio sveikatos organizacijos rekomenduojamas ribas, todėl gyventojai patiria nuolatinį akustinį stresą, trikdančią poilsį ir kasdienę veiklą. Be to, dėl galimo švino šratų rikošetų, kyla reali grėsmė jų sveikatai ir gyvybei. Šaudymo metu naudojami švino užtaisai teršia dirvožemį ir vandenį – aplink šaudyklos teritoriją rasti gausūs metalinių šratų likučiai, kurie yra matomi net ir teritorijos ortofotografijoje. Šaudymo teritorija ribojasi su Šušvės

upės krantu. Dėl to, kaimo gyventojai ir (*duomenys neskelbtini*) kraštovaizdžio draustinio teritorijos lankytojai neteko realios galimybės saugiai naudotis viešu vandens telkiniu. Patekti prie upės, maudytis ar žvejoti praktiškai neįmanoma, nes šūviai ir galimi rikošetai kelia tiesioginę grėsmę gyvybei. Pagal oficialų aprašą, draustinis įsteigtas saugoti (*duomenys neskelbtini*) slėnio kraštovaizdį, erozines formas ir žiobrių nerštavietes, todėl bet kokia veikla, kelianti triukšmą, taršą švinu ir trikdanči prieigą prie upės, yra akivaizdžiai nesuderinama su šio draustinio tikslais ir turi būti įvertinta bei ribojama pagal saugomų teritorijų teisinį režimą. Šušvės kraštovaizdžio draustinyje gyvena gausi laukinė fauna (stirnos, šernai, bebrai, įvairios paukščių rūšys). Nuolat girdimi šūviai trikdo gyvūnų natūralią elgseną, o šaudymo fonu neretai pasinaudoja brakonieriai (2024 m. rudenį ir 2025 m. pavasarį draustinio teritorijoje rasti nelegaliai nušautų ir išdarintų stirnų liekanos). Apie šiuos atvejus jau buvo informuoti aplinkosaugininkai. Minėtos aplinkybės patvirtina, kad šaudyklos buvimas sudaro prielaidas nuolatiniam Lietuvos Respublikos medžioklės įstatymo ir draustinio apsaugos taisyklių pažeidimams. Pareiškėjas teigė, kad vertinant šiuos akivaizdžius ir grubius Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymo (toliau – ir STĮ) pažeidimus, būtina atsižvelgti į tai, kad valstybiniuose parkuose draudžiama arba ribojama veikla, galinti pakenkti jų kraštovaizdžiui, gamtos ir nekilnojamosioms kultūros vertybėms, taip pat gamtiniam rekreaciniams ištekliams, juose negali būti statomi vizualinę taršą sukeliantys statiniai, sodinami želdiniai, užstojantys istorinę, kultūrinę ir estetinę vertę turinčias panoramas (STĮ 14 straipsnio 2 dalis). Draustiniuose, valstybiniuose parkuose, biosferos rezervatuose ir biosferos poligonuose draudžiama keisti pagrindinę konservacinę ir miškų ūkio žemės naudojimo paskirtį, taip pat paversti miško žemę kitomis naudmenomis (STĮ 32 straipsnio 8 dalis).

Vadovaudamasis PAVĮ 2 straipsnio 1 dalimi, 3 straipsnio 1 dalimi, 4 straipsnio 2 ir 3 1 dalimis, 7 straipsnio 1 dalimi, pareiškėjas nurodė, kad šaudymo veikla, vykdoma (*duomenys neskelbtini*) kraštovaizdžio draustinio teritorijoje, turi būti vertinama PAV tvarka arba bent jau atrankos būdu. Kadangi šaudykla veikia saugomoje teritorijoje, šalia paviršinio vandens telkinio (Šušvės upės) ir naudoja švino užtaisus, kurie teršia dirvožemį bei vandenį, ši veikla akivaizdžiai turi cheminį poveikį aplinkai. Kartu ši veikla sukelia ir fizinę aplinkos taršą – akustinį (triukšmo) poveikį, kuris, vadovaujantis Lietuvos Respublikos triukšmo valdymo (toliau – ir TVĮ) įstatymo 1 straipsnio 2 dalimi, laikytinas neigiamu aplinkos poveikiu, galinčiu kelti pavojų žmonių sveikatai ir aplinkai. Teigia, kad (*duomenys neskelbtini*) kraštovaizdžio draustinis pagal savo pobūdį ir funkciją atitinka „tyliosios gamtos zonos“ apibrėžimą, nurodytą TVĮ 2 straipsnio 17 dalyje, nors formaliai šį statusą turėtų patvirtinti Kėdainių rajono savivaldybės taryba ar Dubysos regioninio parko direkcija. Šaudymo garsai, pasikartojantys nuo ankstyvo ryto iki vakaro, objektyviai pažeidžia šios teritorijos tyliosios gamtos zonos pobūdį, trikdo laukinės faunos elgseną ir mažina kraštovaizdžio ekologinę bei rekreacinę vertę. Triukšmo tarša nesuderinama su STĮ 8 straipsnio 1 dalies nustatytu kraštovaizdžio draustinių tikslu – išsaugoti natūralų gamtinį karkasą, kraštovaizdžio savitumą ir biologinę įvairovę.

Atsižvelgdamas į tai, kad šaudymo veikla sukelia tiek cheminę (švino), tiek fizinę (akustinę) taršą, pareiškėjas teigė, kad institucijos privalo atlikti atranką dėl PAV, o nustačius reikšmingą poveikį – įpareigoti veiklos vykdytoją atlikti pilną PAV procedūrą. Veiklos vykdymas be tokio vertinimo prieštarauja PAV įstatymo 3 straipsnio 1 ir TVĮ 27 straipsnio 2 dalims, suteikiančioms savivaldybėms ir valstybės institucijoms teisę apriboti ar sustabdyti veiklą, kai viršijami triukšmo ribiniai dydžiai ar kyla pavojus sveikatai. Vadovaudamasis PAVĮ 4 straipsnio 2 dalimi ir 2 priedo 12.4 punktu, teigia, kad prie planuojamos ūkinės veiklos, kuriai turi būti atliekama atranka dėl PAV, priskiriamas ir šaudyklų įrengimas, kai planuojamos teritorijos plotas yra 1 ha ar didesnis.

Remdamasis turimais duomenimis, pareiškėjas teigė, kad šaudykla užima plotą, kuris viršija 1 ha (pati pagrindinė aikštelė ir pagalbinės zonos užima kelis gretimus žemės sklypus, pažymėtus ortofotografinėje medžiagoje). Net jei leidimas yra išduotas mažesniai plotui (pareiškėjas mano, kad taip buvo bandoma dirbtinai apeiti šį reikalavimą), faktinė šaudyklos veikla yra vykdoma ženkliai

didesniame nei 1 ha plote. Darė išvadą, kad šaudyklos veiklos įrengimui ir leidimui vykdyti privalėjo būti atlikta atranka dėl PAV pagal minėto įstatymo 4 straipsnio 2 dalį.

Vadovaudamasis VAĮ nuostatomis teigė, kad individualus administracinis sprendimas turi būti pagrįstas nustatytais faktais ir teisės aktų normomis. Tai reiškia, kad sprendimas (šiuo atveju – leidimas šaudyklos veiklai) turi būti priimtas remiantis teisėtai atliktomis procedūromis, įskaitant POV, kai jis yra privalomas. Sprendimas, kuriam trūksta tokio pagrindo (pvz., neatlikta privaloma atranka dėl PAV), laikytinas nepagrįstu ir neteisėtu. Atkreipė dėmesį, jog argumentas dėl šio vertinimo nebuvimo išduodant leidimą negali būti paneigtas prisidengiant tuo, kad leidimo išdavimo metu toks reikalavimas nebuvo taikomas. Pareiškėjas teigė, kad iš neoficialių šaltinių pareiškėjui yra žinoma, kad toks leidimas vykdyti veiklą šaudyklai buvo išduotas po 2017 m. birželio 27 d., t. y., įsigaliojus PAVĮ Nr. XIII-529 pakeitimui, todėl jei leidimas šaudyklos veiklai buvo išduotas po šios datos ir be PAV atrankos procedūros, toks leidimas laikytinas neteisėtu, priimtu pažeidžiant imperatyvias įstatymo nuostatas.

Vadovaudamasis VAĮ 31 straipsnio 3 dalimi, pareiškėjas nurodė, kad administracinė procedūra baigiama priėmus sprendimą dėl prašymo patenkinimo ar atmetimo ir informavus pareiškėją, todėl institucijos, išdavusios leidimą be būtino PAV, nesilaikė teisėtumo ir procedūrinių reikalavimų. Šis pažeidimas reiškia, kad leidimo priėmimo procesas buvo netinkamai atliktas, o pats sprendimas – priimtas nesilaikant įstatymo reikalavimų. Be to, pagal VAĮ 39 straipsnio 1 dalį, viešojo administravimo institucija privalo atlyginti žalą, padarytą neteisėtais veiksmais (veikimu ar neveikimu). Tai reiškia, kad jeigu dėl neteisėtai išduoto leidimo kilo aplinkos tarša, triukšmo ar sveikatos pažeidimų, atsakomybę už tai turi prisiimti leidimą išdavusi institucija. Todėl, vadovaujantis teisės viršenybės principu ir VAĮ įstatymo 39 straipsnio nuostatomis, leidimas šaudyklai turi būti nedelsiant panaikintas, o institucijos – įpareigtos atkurti pažeistą teisinę ir aplinkos būklę ir kt.

Pateiktu Skundu pareiškėjas prašė:

1. Ištirti šaudymo veiklos teisėtumą Šušvės kraštovaizdžio draustinio teritorijoje, įvertinant jos suderinamumą su STĮ 8 ir 9 straipsniuose nustatytais kraštovaizdžio draustinių tikslais bei Dubysos regioninio parko tvarkymo plano nuostatomis. Į tyrimą įtraukti Aplinkos apsaugos departamentą prie Aplinkos ministerijos ir Valstybinę saugomų teritorijų tarnybą, kad būtų atliktas išsamus vertinimas, apimantis: 1) PAV (dirvožemio, vandens ir oro tarša švinu); 2) triukšmo lygio matavimus ir atitikties TVĮ bei jo poįstatyminiams aktams įvertinimą, taip pat triukšmo poveikio aplinkai ir žmonių sveikatai analizę; įvertinimą, ar laikomasi Specialiųjų žemės naudojimo sąlygų, saugomų teritorijų bei kitų taikytinų teisės aktų reikalavimų.

2. Inicijuoti šaudymo veiklos sustabdymą minėtuose žemės sklypuose ir uždrausti ją vykdyti, jeigu nustatoma, kad veikla nesuderinama su saugomų teritorijų apsaugos tikslais arba prieštarauja galiojantiems teisės aktų reikalavimams.

3. Įvertinti, ar leidimas naudoti šaudyklos įrenginius buvo išduotas Lietuvos policijos padalinio, laikantis Lietuvos Respublikos ginklų ir šaudmenų kontrolės įstatymo ir PAVĮ reikalavimų.

4. Nustačius, kad leidimas buvo išduotas nesant privalomos atrankos dėl PAV arba pažeidžiant kitus teisės aktus (ypač dėl vietos saugomos teritorijos statuso), kreiptis į Policijos departamentą dėl leidimo teisėtumo peržiūros ir sprendimo dėl jo galiojimo sustabdymo ar panaikinimo.

5. Kreiptis į kitas kompetentingas institucijas – Nacionalinį visuomenės sveikatos centrą bei VTPSI – dėl papildomo vertinimo, jeigu tyrimo metu būtų nustatyti galimi pažeidimai, susiję su visuomenės sveikata, triukšmu ar neteisėta statyba.

6. Informuoti pareiškėją raštu apie atliktus veiksmus, priimtus sprendimus ir (jei taikoma) nustatytų pažeidimų šalinimo terminus.

Lietuvos Respublikos Seimo Aplinkos apsaugos komitetas 2025 m. gruodžio 10 d. raštu Nr. S-2025-5593 „Dėl skundo persiuntimo pagal kompetenciją“, vadovaudamasis VAĮ nuostatomis, skundą nagrinėti pagal kompetenciją persiuntė Aplinkos apsaugos agentūrai, pavesdamas: 1) įvertinti, ar šaudyklos veiklai buvo atlikta privaloma atranka dėl PAV ir (ar) PAV; 2) pateikti išvadą dėl veiklos

atitiktis PAVĮ reikalavimams; VTPSI, pavesdamas: 1) patikrinti statinių (šaudymo bokštų, įrenginių, pastatų) teisėtumą bei jų atitiktį teritorijų planavimo dokumentams; 2) įvertinti žemės naudojimo atitiktį pagrindinei žemės naudojimo paskirčiai; 3) prireikus taikyti teisės aktuose numatytas poveikio priemones.

Aplinkos apsaugos agentūra, įvertinusi Skunde pateiktus klausimus, 2025 m. gruodžio 15 d. raštu Nr. (30-2)-A4E-12702 „Dėl pateikto kreipimosi“ informavo, kad PAV procedūros (atranka dėl PAV ar PAV) atliekamos, kai tokios procedūros privalomos vadovaujantis PAVĮ 3 straipsnio 1 ir 2 dalimis bei 7 straipsnio 1 dalimi. Atrankos dėl PAV ir PAV procedūros atliekamos, kai Aplinkos apsaugos agentūrai yra pateiktas fizinio ar juridinio asmens prašymas atlikti šias procedūras. Paaikšino, kad Aplinkos apsaugos agentūra šiai dienai nėra atlikusi planuojamos ūkinės veiklos PAV procedūrų dėl pareiškėjo minėtos šaudyklos įrengimo. Dėl Skunde paminėtų faktų dėl šaudyklos veiklos keliamo triukšmo bei dėl leidimo šaudyklos veiklai teisėtumo, Skundą persiuntė Nacionaliniam visuomenės sveikatos centrui prie Sveikatos apsaugos ministerijos ir Policijos departamentui.

Išnagrinėjęs pareiškėjo Skundą, atsakovas Sprendimu nurodė, kad VŠĮ „(duomenys neskelbtini)“ 2011 m. sausio 17 d. kreipėsi į Kauno apskrities vyriausiojo policijos komisariato Kėdainių rajono policijos komisariatą su prašymu Nr. 20-66-G-805 „Dėl leidimo eksploatuoti šaudyklą išdavimo“. Kauno apskrities vyriausiojo policijos komisariato Kėdainių rajono policijos komisariatas 2011 m. vasario 3 d., vadovaudamasis Šaudymo tiruose ar šaudyklose, jų teritorijoje reikalavimų, reikalavimų tirų ar šaudyklų patalpoms bei ginklo naudojimo, nuomos ir panaudos tire ar šaudykloje tvarkos aprašu, patvirtintu Lietuvos policijos generalinio komisaro 2003 m. birželio 30 d. įsakymu Nr. V-383 „Dėl Šaudymo tiruose ar šaudyklose, jų teritorijoje reikalavimų, reikalavimų tirų ar šaudyklų patalpoms bei ginklo naudojimo, nuomos ir panaudos tire ar šaudykloje tvarkos aprašo patvirtinimo“ (toliau – ir Aprašas) V skyriaus nuostatomis, išdavė VŠĮ „(duomenys neskelbtini)“ leidimą eksploatuoti šaudyklą Nr. (duomenys neskelbtini). Kauno apskrities vyriausiasis policijos komisariatas 2019 m. spalio 8 d. gavo VŠĮ „(duomenys neskelbtini)“ prašymą Nr. 19-G-20-09826-e „Dėl leidimo pakeitimo“, kadangi keitėsi pavadinimas į VŠĮ „Y“. 2019 m. spalio 24 d. leidimas eksploatuoti šaudyklą patikslintas, leidimo Nr. (duomenys neskelbtini), leidimas galiojantis. 2026 m. sausio 8 d. atliktas VŠĮ „Y“ eksploatuojamos šaudyklos patikrinimas. Atlikus patikrinimą, pažeidimų, susijusių su šaudyklos eksploatavimo saugumu, nenustatyta. Informavo, kad leidimo eksploatuoti šaudyklą išdavimo metu, t. y. 2011 m. vasario 3 d., galiojusios PAVĮ redakcijos, 2 priedo „Planuojamos ūkinės veiklos, kuriai turi būti atliekama atranka dėl poveikio aplinkai vertinimo, rūšių sąrašas“, nei pačiame įstatyme nei poįstatyminiuose teisės aktuose nebuvo aptarta teminio parko sąvoka, t. y. PAVĮ aptariamoje redakcijoje nebuvo nurodyta, kad šaudyklą įeina į teminio parko kategoriją ir nebuvo reikalavimo šaudyklų veiklai atlikti PAV. Sprendime nurodė jo apskundimo tvarką.

Pareiškėjas ginčija Sprendimą, kaip nepakankamai motyvuotą ir neišsamų, nes jame neįvertintos esminės pareiškėjo Skunde nurodytos faktinės aplinkybės, kurios lemia, ar leidimas apskritai taikytinas faktinei veiklai.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas (minėta, toliau – ir VAI), Lietuvos Respublikos ginklų ir šaudmenų kontrolės įstatymas (toliau – ir GŠKĮ), Šaudymo tiruose ar šaudyklose, jų teritorijoje reikalavimų, reikalavimų tirų ar šaudyklų patalpoms bei ginklo naudojimo, nuomos ir panaudos tire ar šaudykloje tvarkos aprašas, patvirtintas Lietuvos policijos generalinio komisaro 2003 m. birželio 30 d. įsakymu Nr. 383 (toliau – ir Aprašas), Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 „Dėl asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių patvirtinimo“ (toliau – ir Taisyklės), ir kiti teisės aktai.

Teisėsaugos institucijos pagal savo vykdomų funkcijų pobūdį gali veikti tiek kaip viešojo administravimo, tiek kaip ikiteisminio tyrimo subjektas. Viešojo administravimo sąvoka apibrėžta VAI

2 straipsnio 18 dalyje – tai teisės aktais reglamentuota viešojo administravimo subjektų veikla, skirta teisės aktams įgyvendinti: administracinis reglamentavimas, administracinių sprendimų priėmimas, teisės aktų ir administracinių sprendimų įgyvendinimo priežiūra, administracinių paslaugų teikimas, viešųjų paslaugų teikimo administravimas.

Nagrinėjamu atveju atsakovo veiklai taikytinos ir VAI normos, kurios, be kita ko, garantuoja teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimą (VAI 1 straipsnis). Viešojo administravimo subjektų (atsakovo) pareiga nagrinėti asmenų skundus ir prašymus kyla iš konstitucinės nuostatos, kad valdžios įstaigos tarnauja žmonėms (Konstitucijos 5 straipsnis). Vadovaujantis VAI 2 straipsnio 10 dalimi, prašymas – su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus. Skundas – asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą, kuriame tas asmuo nurodo, kad yra pažeistos jo ar kito asmens teisės ar teisėti interesai, ir prašo juos apginti (VAI 2 straipsnio 12 dalis). VAI 11 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles. Nagrinėjant skundus, taikytini VAI III skyriuje reglamentuoti administracinės procedūros ypatumai.

Pažymėtina, kad pagal IAGNTĮ 5 straipsnio 2 dalį, Komisijai priskirta nagrinėti administracines bylas dėl viešojo administravimo subjektų priimtų teisės aktų, taip pat veiksmų (neveikimo), darančių įtaką asmenų teisėms ar įstatymų saugomiems interesams, teisėtumo. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – ir LVAT) ne kartą yra išaiškinęs, kad ginčo administracinėje byloje dalyku gali būti tik toks viešojo administravimo subjekto priimtas administracinis aktas, kuris atitinkamiems asmenims nustato tam tikras teises ar pareigas, sukelia teises pasekmes (pvz., LVAT 2017 m. liepos 26 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eAS-550-525/2017). Nagrinėdamas skundus dėl teisių pasekmių, negalinčių sukelti ir nesukeliančių aktų ar veiksmų, teismas (šiuo atveju Komisija) asmens teisių apginti negalėtų, nes net ir patenkinus skundą, asmens teisių ir pareigų apimtis (jo teisių ir pareigų bei įstatymo saugomų interesų gynimo požiūriu) nepasikeistų, o pats procesas būtų iš esmės beprasmis. Taigi ginčo administracinėje byloje dalyku gali būti tik toks viešojo administravimo subjekto priimtas administracinis aktas, kuris atitinkamiems asmenims nustato tam tikras teises ir pareigas, sukelia teises pasekmes (pvz., LVAT 2019 m. birželio 27 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1863-662/2019; LVAT 2019 m. gegužės 23 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-805-520/2019).

Komisija pažymi, kad skundžiamu Sprendimu pareiškėjui nėra nustatyta individualių subjektinių teisių ir pareigų. Komisijos vertinimu, skundžiamu Sprendimu pareiškėjui, teisės aktų nustatyta tvarka, buvo pateikta informacija apie atliktą patikrinimą, informacija apie kitam asmeniui išduotą leidimą veiklai vykdyti bei minėto leidimo atitikimą teisės aktų (PAVI) reikalavimams.

Administracinių teismų praktikoje laikomasi nuostatos, kad piliečiai, pranešdami apie galimai padarytas neteisėtas veikas, gali tik inicijuoti patikrinimą atlikimą. Asmenys, inicijavę patikrinimo atlikimą, pagal bendruosius gero administravimo principus įgyja teisę tik būti tinkamai informuoti apie priimtą sprendimą raštu. Komisijos vertinimu, nors pareiškėjo Skundo atžvilgiu ir buvo atliekamas šaudyklos patikrinimas, pareiškėjas, pranešęs apie galimai padarytas neteisėtas veikas, įgyja tik teisę būti tinkamai informuotas apie tokio patikrinimo rezultatus. Ginčo atveju tai reiškia, jog byloje sprendžiama, ar atsakovas nepažeidė pareiškėjo teisės būti tinkamai informuotam apie atliktus patikrinimo rezultatus. Todėl Komisija nagrinėja skundžiamame Sprendime išdėstytą atsakymą į pareiškėjo Skundą pakankamumo, išsamumo aspektu, ar teikiama informacija atitinka pateikto Skundo turinį.

Minėta, kad Aplinkos apsaugos agentūra, įvertinusi Skunde pateiktus klausimus, 2025 m. gruodžio 15 d. raštu dėl Skunde paminėtų faktų dėl šaudyklos veiklos keliamo triukšmo bei dėl leidimo šaudyklos veiklai teisėtumo, Skundą persiuntė Nacionaliniam visuomenės sveikatos centrai prie Sveikatos apsaugos ministerijos ir Policijos departamentui.

GŠKĮ paskirtis – nustatyti ginklų, ginklų priedėlių ir šaudmenų klasifikavimo į kategorijas nuostatas, ginklų, ginklų priedėlių, šaudmenų, jų pagrindinių dalių apyvartos ir jos kontrolės teisinius pagrindus ir subjektų, kurių veikla susijusi su ginklais, ginklų priedėliais, šaudmenimis ir jų pagrindinėmis dalimis, teises ir pareigas (GŠKĮ 1 straipsnio 2 dalis). Pagal GŠKĮ 2 straipsnio 62 dalį, šaudykla – vietovė, pritaikyta saugiai šaudyti. Tirų, šaudyklų eksploatavimas reglamentuotas GŠKĮ 27 straipsnyje. Minėto įstatymo straipsnio 1 dalyje nurodoma, kad Europos fizinis asmuo ar Europos juridinis asmuo, norintys eksploatuoti tirą ar šaudyklą ūkinės veiklos tikslais, privalo gauti licenciją ar rašytinį sutikimą. Šią licenciją ar rašytinį sutikimą Vyriausybės nustatyta tvarka išduoda policijos įstaiga. GŠKĮ 27 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad tiras ar šaudykla turi būti išdėstyti, pastatyti ir įrengti taip, kad būtų užtikrintas jų eksploatavimo saugumas ir aplinkos apsaugos normų reikalavimai. Pagal minėto įstatymo straipsnio 3 dalį, ginklų savininkai ir naudotojai tiruose ir šaudylose gali šaudyti iš jiems priklausančių ar perduotų naudotis ginklų. Šaudymo tiruose ar šaudylose, jų teritorijoje reikalavimus bei ginklo naudojimo ir nuomos tere ar šaudykloje tvarką nustato Vyriausybė arba jos įgaliota institucija. Tirų, šaudyklų eksploatavimo ir ginklų naudojimo kontrolę vykdo policijos įstaiga (GŠKĮ 27 straipsnio 6 dalis).

Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2019 m. liepos 31 d. nutarimo Nr. 808 „Dėl Lietuvos Respublikos ginklų ir šaudmenų kontrolės įstatymo įgyvendinimo“ 2.1.7 papunkčiu, Lietuvos policijos generalinis komisaras įgaliotas nustatyti šaudymo tiruose ar šaudylose, jų teritorijoje reikalavimus, reikalavimus dėl tirų, šaudyklų patalpų bei ginklo naudojimo ir nuomos tere ar šaudykloje tvarką.

Šaudyklų įrengimo ir eksploatavimo reikalavimus bei ginklų naudojimo, nuomos ir suteikimo panaudos pagrindais tere, šaudykloje tvarka detalizuota Apraše. Pagal Aprašo 2.6 papunktį, šaudykla – vietovė, pritaikyta saugiai šaudyti. Šaudykloms keliami reikalavimai nurodyti Aprašo IV skyriuje „Šaudyklų įrengimo reikalavimai“. Leidimas eksploatuoti tirą ar šaudyklą išduodamas, jeigu tiro ar šaudyklos metu trūkumų nenustatoma ir yra pateikti visi reikalingi bei tinkamai įforminti Apraše nurodyti dokumentai (Aprašo 29 punktą). Leidimo eksploatuoti tirą ar šaudyklą išdavimas, įspėjimas apie leidimo eksploatuoti tirą, šaudyklą panaikinimą, leidimo eksploatuoti tirą, šaudyklą galiojimo sustabdymas, panaikinimas reglamentuojamas Aprašo V skyriuje. Aprašo 30.3 papunktyje nustatyta, kad leidimas eksploatuoti tirą ar šaudyklą išduodamas neterminuotam laikui, duomenis įrašant į Policijos licencijuojamos veiklos informacinę sistemą. Naują leidimą eksploatuoti tirą ar šaudyklą Europos fizinis ar Europos juridinis asmuo turi gauti, jeigu pasikeičia Europos fizinio asmens vardas, pavardė, Europos juridinio asmens teisinė forma, pavadinimas, kodas, adresas ar leidime eksploatuoti tirą ar šaudyklą nurodytos vykdomos veiklos adresas.

Kaip minėta, pareiškėjo ginčijamu Sprendimu Policijos departamentas sprendė tik dėl pareiškėjo Skundo dalyje nurodytų pažeidimų, susijusių su šaudyklos veikla, Policijos departamento kompetencijos ribose. Kaip matyti iš bylos medžiagos, kiti pareiškėjo Skunde kelti klausimai (dėl žemės naudojimo, triukšmo ir kt.) yra sprendžiami kitų institucijų, jų kompetencijos ribose.

Pareiškėjas Komisijai pateiktame skunde nurodo, kad Sprendimas yra nepakankamai motyvuotas ir neišsamus, nes jame neįvertintos esminės pareiškėjo Skunde nurodytos faktinės aplinkybės, kurios lemia, ar leidimas apskritai taikytinas faktinei veiklai. Pareiškėjui nėra aišku, kokia apimtimi Policijos departamentas atliko šaudyklos patikrinimą, ar apskritai atliko faktinės veiklos pobūdžio analizę ir, ar skundžiamame Sprendime pateikė pakankamą faktinį pagrindą išvadai dėl leidimo taikymo faktinei veiklai. Pareiškėjo manymu, Sprendime nėra jokių duomenų, kad Policijos departamentas būtų vertinęs faktinį šaudyklos veiklos pobūdį ir apimtį (įskaitant viešai prieinamą informaciją apie teikiamas paslaugas), todėl Sprendimas abstraktus ir nepatikrintas ginčo esmės požiūriu.

Byloje esantys duomenys patvirtina, kad leidimą eksploatuoti tirą, šaudyklą Nr. (*duomenys neskelbtini*) juridiniam asmeniui VŠĮ „Y“, kodas (*duomenys neskelbtini*), adresas (*duomenys neskelbtini*), išdavė Kauno apskrities vyriausiojo policijos komisariato Kėdainių rajono policijos komisariatas.

Minėtas leidimas suteikia teisę eksploatuoti šaudyklą, esančią (*duomenys neskelbtini*). Leidimo išdavimo data – 2011 m. vasario 3 d. Atsakovas Sprendime paaiškino, kad 2011 m. sausio 17 d. VŠĮ „(*duomenys neskelbtini*)“, įm. k. (*duomenys neskelbtini*), kreipėsi į Kauno apskrities vyriausiojo policijos komisariato Kėdainių rajono policijos komisariatą su prašymu Nr. 20-66-G-805 „Dėl leidimo eksploatuoti šaudyklą išdavimo“. 2011 m. vasario 3 d. Kauno apskrities vyriausiojo policijos komisariato Kėdainių rajono policijos komisariatas, vadovaudamasis Aprašo V skyriaus nuostatomis, išdavė VŠĮ „(*duomenys neskelbtini*)“ leidimą eksploatuoti šaudyklą Nr. (*duomenys neskelbtini*).

Taip pat byloje esantys duomenys patvirtina, kad leidimą eksploatuoti tirą, šaudyklą Nr. (*duomenys neskelbtini*) juridiniam asmeniui VŠĮ „Y“, kodas (*duomenys neskelbtini*), adresas (*duomenys neskelbtini*), išdavė Kauno apskrities vyriausiasis policijos komisariatas. Minėtas leidimas suteikia teisę eksploatuoti šaudyklą, esančią (*duomenys neskelbtini*). Leidimo išdavimo data – 2019 m. spalio 24 d. Atsakovas Sprendime paaiškino kokių pagrindų buvo išduotas (patikslintas) minėtas leidimas, t. y. 2019 m. spalio 8 d. Kauno apskrities vyriausiasis policijos komisariatas gavo VŠĮ „(*duomenys neskelbtini*)“ prašymą Nr. 19-G-20-09826-e „Dėl leidimo pakeitimo“, kadangi keitėsi pavadinimas į VŠĮ „Y“.

PAVĮ 3 straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatyta, kad PAV objektas yra planuojama ūkinė veikla, kuri dėl savo pobūdžio, masto ar numatomos vietos ypatumų gali daryti reikšmingą poveikį aplinkai. Ši veikla yra įrašyta į planuojamos ūkinės veiklos, kuriai turi būti atliekama atranka dėl POV, rūšių sąrašą (toliau – ir Rūšių sąrašas). PAVĮ redakcijoje, galiojusioje VŠĮ „(*duomenys neskelbtini*)“ prašymo (Nr. 20-66-G-805 „Dėl leidimo eksploatuoti šaudyklą išdavimo“) Kauno apskrities vyriausiojo policijos komisariato Kėdainių rajono policijos komisariatui pateikimo metu, Rūšių sąrašė šaudyklų veikla nebuvo nurodyta. Kaip teisingai atsiliepime nurodo atsakovas, PAV būtinybė šaudykloms, kurių plotas 1 ha ar didesnis, atsirado nuo 2017 m. lapkričio 1 d. įsigaliojusios PAVĮ pakeitimams. Pateikti dokumentai patvirtina, kad leidimas eksploatuoti šaudyklą pirmą kartą išduotas 2011 m. vasario 3 d., vadovaujantis Aprašo 30.3 papunkčiu, pasikeitus juridinio asmens pavadinimui, 2019 m. spalio 24 d. buvo atliktas leidimo pakeitimas. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, atmestini pareiškėjo argumentai, kad leidimas eksploatuoti šaudyklą išduotas 2019 metais, t. y., įsigaliojus PAVĮ Nr. XIII-529 pakeitimui, todėl turėto būti taikomos PAVĮ nuostatos, susijusios su PAV atrankos procedūra. Atsižvelgiant į tai, kad iki VŠĮ „Y“ licencijos eksploatuoti tirus, šaudyklas Nr. (*duomenys neskelbtini*) ir leidimo eksploatuoti šaudyklą Nr. (*duomenys neskelbtini*) išdavimo galiojusioje PAVĮ nebuvo numatyta PAV dėl šaudyklų veiklos būtinybė, atsakovas Sprendime pagrįstai sprendė, kad VŠĮ „Y“ vykdomai šaudyklos veiklai PAV neturėjo būti atliekamas.

Skundžiamu Sprendimu pareiškėjas taip pat buvo informuotas, kad 2026 m. sausio 8 d. atliktas VŠĮ „Y“ eksploatuojamos šaudyklos patikrinimas. Atlikus patikrinimą, pažeidimų, susijusių su šaudyklos eksploatavimo saugumu, nenustatyta.

Konkrečiu atveju byloje nustatyta, kad atsakovas nepažeidė teisės aktais nustatytų procedūrų informuoti pareiškėją apie atliktą patikrinimą, pateikė išsamią informaciją dėl išduoto leidimo šaudyklos eksploatavimui bei pagrindė, kodėl nagrinėjamu atveju PAV nėra vertintinas. Pareiškėjo skundo argumentai, susiję su jo pažeistomis teisėmis, paremti išimtinai subjektyviu pareiškėjo situacijos vertinimu.

Pažymėtina ir tai, kad Įstatyme bei Apraše nėra numatyta, kad policijos įstaiga, prieš išduodant leidimą eksploatuoti tirą ar šaudyklą, turi nustatyti žemės sklypo, kuriame planuojama tokia veikla, naudojimo paskirtį, todėl atsakovas šios Skundo dalies nenagrinėjo pagrįstai. Be to, atsižvelgiant į tai, kad pareiškėjo Skunde kelti klausimai (dėl žemės naudojimo, triukšmo ir kt.) yra sprendžiami kitų institucijų, jų kompetencijos ribose, manoma, kad toks atsakymas pareiškėjui bus pateiktas kompetentingos institucijos ribose.

Aplinkybė, kad atsakovas pareiškėjo Skundo nepersiuntė nagrinėti pagal kompetenciją nelaikytina pažeidimu, kadangi, kaip jau ne kartą minėta, Skunde kelti klausimai (dėl žemės naudojimo, triukšmo ir kt.) yra sprendžiami ir kitų institucijų kompetencijų ribose.

Įvertinusi byloje esančius rašytinius įrodymus, Komisijos posėdžio metu pareiškėjo išsakytus argumentus, Komisija nenustatė pagrindo išvadai, jog priimant Sprendimą buvo pažeistos VAĮ ir Taisyklėse nustatytos Skundo nagrinėjimo procedūros ar jame pateiktas nepakankamas / neišsamus atsakymas į pareiškėjo Skundo argumentus. Komisijos vertinimu, aplinkybė, kad pareiškėjas nesutinka su ginčijamu Sprendimu, nesudaro pagrindo teigti, kad pareiškėjo Skundas buvo išnagrinėtas netinkamai, neužtikrinant Skundo nagrinėjimo procedūros taisyklių, o atsakymas pateiktas neišsamus. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, sprendžiam, jog pareiškėjo skunde išdėstytų ir posėdžio metu išsakytų argumentų pagrindu nėra nei teisinio, nei faktinio pagrindo naikinti skundžiamo Sprendimo.

Pareiškėjas išvestiniu skundo reikalavimu prašo įpareigoti atsakovą per Komisijos nustatytą terminą iš naujo išnagrinėti pareiškėjo Skundą ir priimti naują sprendimą, pašalinant esminius motyvavimo ir faktinių aplinkybių nustatymo trūkumus. Nenustačius, jog Skundas išnagrinėtas netinkamai, nėra jokio teisinio pagrindo tenkinti pareiškėjo skundo išvestinį reikalavimą, todėl jis atmetamas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a :

pareiškėjo X. Y. patikslintą skundą atsakovui Policijos departamentui prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos dėl Policijos departamento Viešosios tvarkos biuro sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo dienos bylos šalys gali apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Marina Adomaitė

Komisijos nariai

Vilija Astrauskienė

Inga Drąsutavičienė